

De jubilarissen van D'CYMO. V.l.n.r.:
Ria Warnaar, Jaap Warnaar, Ineke Hoogervorst, Marian Tesselaar en Willy Kok

2-dec-2016 Af te lezen intenties uiterlijk doorgeven aan secretariaat
7-dec-2016 Laatste kopij voor de volgende “de Sint Jacobsschelp” naar
e-mailadres par.jacobus@outlook.com
13-dec-2016 Eerste dag bezorging boekje
17-dec-2016 Laatste dag bezorging boekje

U kunt bij het parochiesecretariaat terecht voor:

- Opgeven van intenties
(kan ook per e-mail of met een briefje in de brievenbus)
- Informatie over vieringen
- Opvragen van uittreksel doopregister
- Opvragen van uittreksel huwelijksregister
- Vragen over activiteiten en werkgroepen binnen de parochie
- Aanleveren van kopij voor het parochieboekje ‘de Sint Jacobsschelp’
- Vragen over uw vastgelegde gegevens in de ledenadministratie

Het secretariaat is geopend op de vrijdagmiddag van 1 tot 3 uur,
Dorpsstraat 39, 1747 HA Tuitjenhorn (**deur rechts naast voormalige
pastorie**). T 0226 391323 E par.jacobus@outlook.com

Tarieven

Intentie	10,00
(U ontvangt geen factuur! Gaarne zelf voor betaling zorgdragen, contant of via bank, zie onder...)	
Doopviering	25,00
Huwelijksviering/Jubileumviering	195,00
Jubileumviering i.c.m. zondagsviering	125,00
Uitvaart	195,00
Avondwake	125,00

**Bankrekeningnr. NL13 RABO 0363 2010 92
t.n.v. RK Kerkbestuur, Tuitjenhorn**

Nieuws van het parochiebestuur

Deze maand zijn met name Klaas en Mart bezig geweest met het verhuizen van Pastoor. Nu hebben ze in Volendam de Heen en Weer, dat is een boot die gebruikt wordt als de voetbalclub Volendam van de eredivisie naar de eerste divisie gaat of van de eerste naar de eredivisie promoveert. Pastoor ontpopte zich als een echte ex-Volendammer. Pastoor, namens ons allemaal wensen we u toe dat u op uw nieuwe stekje nog fijne jaren mag meemaken.

We hebben een gesprek gehad met de vierde groep vrijwilligers, de koren. Fijn om eens rustig met elkaar in gesprek te gaan. Vier koren die toch maar weer iedere keer paraat staan. Er wekelijks voor oefenen, zaterdag en/ of zondag de missen vocaal ondersteunen. Tijdens de verdeling van de vieringen komt naar voren dat het Mannenkoor altijd op de tweede Kerstdag, tweede Paasdag en tweede Pinksterdag zingt. Zij zouden ook wel eens op 1^e Kerstdag, Paasdag, Pinksterdag willen zingen. In de nieuwe verdeling wordt hier rekening mee gehouden. Ook kwam naar voren dat we allemaal graag zien dat de vieringen niet langer duren dan 60 minuten.

Ons Ritmisch koor D`cymo bestaat 40 jaar. We zijn er als bestuur trots op dat we dit koor in ons midden hebben. In de huidige tijd een goed functionerend Ritmisch koor in ons midden te hebben is van wezenlijk belang. Niet alleen de liedjes, maar een aantal keer per jaar wordt de hele viering verzorgd door leden van het ritmisch koor. Altijd weer fijn om bij zo'n viering aanwezig te zijn.

Wil Pronk gaat ons in februari als koster verlaten. We hebben het kunnen lezen in de krant en op de facebook pagina Ons dorp. Tuitjenhorn heeft wel wat met zijn koster. Denken we terug aan Henk Blokdijk, Jaap Schilder, Dark Tesselaar, Wil Pronk. Wat ze alle vier gemeen hebben is hun hartelijkheid, twee benen op de vloer.

Elma Beemsterboer,
Secretaris Parochiebestuur

40 jaar Ritmisch Koor D`CYMO

Een stukje geschiedenis over het koor schrijven terwijl je er zelf nog maar zo'n 28 jaar op zit. Maar samen met een paar leden die er al vanaf het begin op zitten is het toch gelukt.

Het initiatief voor dit ritmisch koor kwam van Sjaak Tiebie, Martien Bakkum en Hannie Spaansen. Na een paar ritmische koren toch weer een nieuw begin gemaakt. September 1976 was het eerste optreden.

Begonnen met dirigent Dick v.d. Fluit, muziek van duo Kruistra en gitarist Sam Spaansen. Ja, een mooie combinatie, maar Kruistra kon het toch niet combineren met de rest van hun optredens en werd vervangen door organist Leo v.d. Fluit, bassist Jan v.d. Fluit en drummer Sjaak Hoogervorst.

De organist werd met een half jaar vervangen door Jacqueline Beemsterboer. Tot Jacqueline ging trouwen en naar Limmen ging, op zoek dus naar een nieuwe organist, dit werd Cor Tijm. Cor was gregoriaanse muziek gewend, maar hij ging ervoor en heeft tien jaar het koor muzikaal begeleidt. Cor kon het heet doven, en als het wel eens niet helemaal goed ging was zijn oordeel altijd: Maar we komen tegelijk aan het eind, dus dan is het goed!

De dirigent Dick v.d. Fluit heeft 20 jaar het koor gedirigeerd. Hij was de dirigent van het ritmisch koor van Langedijk, en in het begin nam hij een bandrecorder mee, waar liedjes van Langedijk op stonden, dat moesten de leden van Tuitjenhorn dan nazingen. Enkele liedjes die in het begin al gezongen werden, zingen we nog af en toe, en net zoals je op de radio wel eens liedjes hoort die na zoveel jaar nog mooi blijven, zo is dat ook met deze liedjes.

Als je als koor 40 jaar meedraait, heb je ook verschillende muzikanten en dirigenten gehad. Sam Spaansen heeft het 20 jaar en Sjaak Hoogervorst 35 jaar met ons "uitgehouden". Anne Kees Meines als gitarist, Haitze Haitsma, Jeanne Bottelier en nu al weer heel wat jaren Mariska Baas-Groen als pianisten.

D`CYMO zijn de eerste letters van de namen van de dirigenten tot ons 25 jarig jubileum.

Dick v.d. Fluit, Connie Kriek, Ymke Opdam, Marjan Piket en Olga Kool. Met het 25 jarig bestaan van het koor is deze naam ontstaan, de dirigente

Sandra Hoffer, die na dit jubileum bij ons kwam, is zodoende niet vermeldt hierin.

De liturgische werkgroep die de boekjes verzorg(d)en als we moe(s)ten zingen, Rina Warnaar, Nellie Tijn, Gre Bruin, Jozef Mooij, Liesbeth Bruin, Ineke Hoogervorst en ik. Carla Mosch, Thea Beemsterboer en Ali Adema, de typistes. Marjan Dekker die de mappen met extra liedjes meeneemt, is iemand een liedje kwijt heeft Marjan altijd een nieuw exemplaar.

Cor Tijn, Sam Spaansen, *Ineke Hoogervorst*, Karen Glas, Guus Kruijjer, Henk de Vries, Aad Pancras, Jozef Mooij als bestuursleden, nu Liesbeth Bruin en ik als bestuur. Ineke met dikke letters geschreven omdat ze 15 jaar al het bestuurswerk alleen heeft gedaan, en iedereen weet wel hoeveel tijd en energie ze in het koor heeft gestoken, en nog doet!

Aris Strooper die stapels stencilwerk in de loop van de jaren heeft verzorgd, het zijn namen die belangrijk waren en zijn voor het koor. En de Pastoors, de een was gemakkelijker om mee te werken als de ander, maar samen kwamen we er altijd uit. Het parochiebestuur, zoveel koren, zoveel wensen, met een goede communicatie en goede wil van alle kanten gaat het mooi zo.

Ook de kas moet gevuld worden en naast de contributie wordt dit gedaan door allerlei extra inzet van de leden. Bollen pellen, olieballen verkopen, fietsen met de Rabo fietstocht en helpen bij intree heffen bij gondelvaart Koedijk.

In de loop der jaren is er best veel veranderd, er zijn geen speciale boekjes meer als we moeten zingen, de liedjes staan nu op een stencil, we zingen af en toe tijdens woord- en communievieringen die verzorgt worden door leken.

Diverse oud-leden zijn overleden, net als Dick v.d. Fluit, Cor Tijn, Jozef Mooij. Tijdens dit jubileum zullen ze zeker opgenoemd worden en zijn onze gedachten ook bij hun.

Plezier in zingen en muziek maken met elkaar is altijd gebleven, en daarom hopen we dit nog jaren met elkaar vol te houden.

Volgende editie doe ik nog verslag van de jubileumviering zelf, daarna is het klaar hoor, anders wordt het te bar allemaal!

Groeten Connie Bakker

Meedenken op de golven van de tijd

Door de tijd heen gaat de kerk altijd van crisis naar crisis. Dat moet ook zou ik willen zeggen, want wie voortgaat op de golven van de tijd weet dat de tijden veranderen en dat mensen dan ook veranderen en nieuwe vragen stellen. Bovendien zijn het de mensen zelf die de tijden veranderen. Ook onze tijd maakt een geloofscrisis door en niet alleen geloofscrisis, ook een kerkcrisis. Een voorbeeld uit de geschiedenis, een crisis die nog steeds doorwerkt.

Tot diep in de middeleeuwen geloofde men dat de aarde een soort platte schijf is en gelegd op de oerwateren van de zee. Boven die schijf bracht God een blauwe koepel aan met daarin luiken voor de regen, de sneeuw en de hagel. God maakte de zon, de maan en de sterren en in de nok van die koepel woonde God zelf met zijn engelen en heerscharen.

Dan komt in de 14^e eeuw Copernicus met het verhaal dat de aarde rond is, een planeet, samen met andere planeten; dat niet de zon om de aarde draait, maar andersom: de aarde om de zon. Copernicus en met hem Galilei werden door de paus gedwongen hun opvattingen terug te nemen, want die werden beschouwd als ketterijen van het zuiverste water. Een vraag: waarom handelde de paus toen zo? Copernicus had gelijk. Hij kon het wetenschappelijk aantonen. Waarom was de kerk daar nu zo tegen? Het middeleeuwse Godsbeeld laat een God zien die dagelijks op de mens is betrokken, die alles ziet, alles hoort, troost en veiligheid biedt. God wonend op de zolder van de aarde en tegelijk heel dichtbij. Als gevolg van de wetenschap werd de mens weggerukt uit het centrum van de schepping. Hij wordt als een raket het heelal ingeschoten. Daarom was de kerk tegen om pastorale redenen.

De crisis bewerkte dat de mens God niet meer zag als vanzelfsprekend de hemelse Vader, die heel dicht bij je stond. Er kwam een soort onoverbrugbare afstand tussen God en de mens.. Dit Godsbeeld kantelde in die veertiende eeuw totaal en sindsdien is de mensheid echt in crisis. De mensheid heeft geen vast oriëntatiepunt meer. Die crisis hebben we nog steeds niet overwonnen.

De vraag die toen ging spelen is deze: waar vind ik zekerheid als ik niet meer kan vertrouwen op de zekerheid 'God'? Descartes is de eerste filosoof die dit zal zeggen: de enige zekerheid die ik heb is deze: ik denk

en daarom besta ik. Vanaf dat moment staat God niet meer centraal in het denken, maar de mens zelf. Dat is meer dan in andere tijden in onze tijd duidelijk geworden.

Pastoor Jan Berkhout

In de stilte is iedereen gelijk

Op zondag 30 oktober 2016, vindt voor de zesde keer de Dag van de Stilte plaats. Het is de dag dat de zomertijd overgaat in de wintertijd. We hebben dan één uur extra.

Verspreid over het hele land worden vele soorten activiteiten rond het thema stilte georganiseerd. Het doel van deze jaarlijks terugkerende themadag is om de waarde en werking van stilte en innerlijke rust onder de aandacht te brengen van een zo breed mogelijk publiek.

Stilte maakt deel uit van het erfgoed van alle grote levensbeschouwingen en wijsheidstradities. Ook in het christendom heeft het van oudsher een belangrijke plaats.

Daarnaast kan stilte in onze tijd een brug zijn tussen kerken en mensen die niet (meer) in de kerk komen. Stilte is voor iedereen.

Wij willen u vragen of u als kerk op die dag aandacht zou willen besteden aan stilte en aan de Dag van de Stilte. Dat kan bijvoorbeeld door:

- in uw reguliere zondagsviering te wijzen op het belang van stilte
- in de viering enkele (extra) minuten stil te zijn
- een bijeenkomst, wandeling, expositie of lezing rond stilte te organiseren

Meer informatie over de Dag van de Stilte vindt u op onze website www.dagvandestilte.nl

Gezinsviering

Zondag 8 oktober was de eerste gezinsviering. Vele ouders en kinderen hadden de weg naar de kerk gevonden. Omdat het oktober was, stond de viering in het teken van Maria. Ter afsluiting hebben we Maria in de parochietuin in het licht gezet. U kunt dit op bijgaande foto zien.

De volgende viering is zondag 12 november en zal als thema “Een hart van goud” hebben. november en december zijn de maanden van verwachting, van feest en van samen delen. Om dat goed te kunnen is een hart van goud nodig.

Sint Maarten en Sint Nicolaas, maar vooral Jezus leefden ons daarin voor. Maar hebben we niet allemaal een hart van goud? Soms diep verstopt onder een andere buitenlaag?

Deze viering worden de gebeden en gedichten voorgelezen door kinderen uit groep 6 van de St. Barbaraschool.

Wij hopen dat velen weer de weg naar deze viering vinden, geschikt voor jong en oud, waarbij we samen vieren en samen delen in een luchtige sfeer. Het Jeugdkoor zingt en Mariosé Huits gaat voor.

U bent er toch ook bij?

Het Gemengd Koor St. Caecilia

Dit jaar vieren wij op zondag 20 november het St. Caeciliafeest.

Ook nu hebben wij weer een jubilaris in ons midden.

60 jaar zingen bij St. Caecilia, dat houd je jong!

We beginnen met een feestelijke viering in de kerk met pastoor Berkhout.

En sluiten de dag af met een heerlijke broodmaaltijd en een borreltje toe in het AHOJ.

Marianne Hoogenboom

Allerzielenviering 2 november 2016

Tijd heelt geen wonden. Tijd leert je leven met verdriet.

En wachten zeer geduldig tot je weer schoonheid ziet, en tot de tederste herinneringen zo diep vertakt zijn in je ziel dat ze de zere plekken kunnen overgroeien.

Allerzielen, van oudsher de dag waarop wij al onze dierbaren gedenken die gestorven zijn, lang geleden of nog maar pas, dichtbij of ver weg. De dood is altijd ingrijpend, pijnlijk, ook al hopen en vertrouwen wij, als gelovige mensen, dat de dood niet het einde is.

Het is een belangrijke en waardevolle traditie in onze Katholieke kerken om samen te luisteren naar de namen van hen die we dit afgelopen jaar uit ons midden verloren.

Op woensdag 2 november om 19.00 uur vindt de Allerzielenviering plaats in onze kerk in Tuitjenhorn, met medewerking van het Mannenkoor. Iedere belangstellende wordt hiervoor van harte uitgenodigd.

Tijdens de Allerzielenviering zullen de namen van de overledenen van het afgelopen jaar worden genoemd en zal er een kaars worden ontstoken voor ieder van hen. Tevens is er een bidprentje met hierop hun namen. De

kruisjes, ter herdenking van de overledenen, die in de kerk hebben gehangen, zullen aan de nabestaanden worden uitgereikt.

De nabestaanden die het afgelopen jaar een dierbare uit hun midden hebben verloren, worden voor deze herdenkingsviering persoonlijk uitgenodigd.

Tijdens de viering kunt u zo u wilt een waxine kaarsje op het altaar plaatsen en wordt er namens alle aanwezigen een kaars ontstoken voor hen die niet worden genoemd en van wie we niet vanuit deze kerk of langere tijd geleden al afscheid moesten nemen.

Aan het einde van de viering wordt u uitgenodigd om mee te gaan naar het kerkhof. Daar hebben we een korte samenkomst met gebed en zang. Een mooi moment van stilte en rust. Achter in de kerk worden aan u kaarsen uitgereikt die u mee kunt nemen naar het kerkhof. Tevens is er gelegenheid om koffie te drinken voor in de kerk.

De Avondwakegroep, de begrafenisvereniging Sint Barbara en de uitvaartverzorger zullen bij deze viering vertegenwoordigd zijn.

Wij wensen alle betrokkenen in deze tijd veel sterkte toe.

De Avondwakegroep.

Rozenkrans bidden

Het rozenkransgebed wordt 28 oktober voor de laatste keer in 2016 gebeden.

Op 3 maart 2017 zien wij elkaar weer, tot dan.

Jossel Rackower spreekt met God

“Ik, Jossel, zoon van Jossel Rackower uit Tarnapol, volgeling van Rabbi Gerer en nakomeling van de grote Tsaddikiem uit de families Racokower en Meisel, schrijf deze regels, terwijl het getto van Warschau in brand staat; het huis waarin ik mij bevind, is een van de weinige die nog niet branden. Al een paar uur lang worden wij met hevig artillerievuur bestookt, en om mij heen storten de muren ineen; direct zal ook dit huis, zoals vrijwel alle woningen van het getto, zijn bewoners en verdedigers tot graf worden. De laatste rode stralen van de zon, die binnenvallen door het kleine half dichtgemetselde raam van mijn kamer - de kamer vanwaaruit ik dagen- en nachtenlang de vijand beschoten heb - maken mij duidelijk dat de avond valt. De zon kan niet weten, dat ik het nauwelijks betreurt, dat ik haar morgen niet meer zal zien opkomen.

Het is gek met ons gegaan; al onze begrippen en gevoelens zijn veranderd. De dood, die ons plotseling overvalt, lijkt ons een verlosser, een bevrijder, een verbreker van onze boeien. Ik houd erg van de wilde dieren uit de wouden. Het doet me verdriet dat men de booswichten die nu in Europa huishouden, met hen vergelijkt. Het is niet waar, dat Hitler iets van een wild dier heeft: naar mijn idee is hij helemaal een kind van de moderne tijd. De hedendaagse mensheid heeft hem voortgebracht en gevormd, en hij is de duidelijkste uitdrukking van haar diepste wensen. Toen ik mij een bos verborgen hield, kwam ik 's nachts op een keer een hond tegen – ziek, uitgehongerd, misschien dol – die de staart tussen de benen geklemd hield. We voelden direct, dat we in dezelfde situatie verkeerden: de honden hadden het niet veel beter dan wij. Hij vlijde zich direct tegen mij aan. Legde zijn kop in mijn schoot en likte mijn handen. Ik geloof dat ik nooit zo gehuild heb als die nacht. Ik ben hem om de hals gevallen en heb gehuild als een kind. Het zal niemand verwonderen, dat ik toen de dieren benijdde. Maar er was meer: ik schaamde me voor die hond, dat ik geen hond was maar een mens en dat wij mensen het zover gebracht hadden, dat voor ons het leven een ramp, de dood een verlosser, de medemens een kwelling en de nacht een verkwikking was.

Miljoenen mensen in de wijde wereld, die verliefd zijn op de dag, zon en licht, kunnen zich niet voorstellen hoeveel duisternis en ellende de zon ons heeft gebracht. Ze is een werktuig geworden in de handen van de booswichten, ze is door hen gebruikt om de sporen te vinden van wie zich in veiligheid probeerde te brengen. Toen ik met mijn vrouw en mijn kinderen - het waren er zes - in de bossen verborgen had, heeft de nacht, alleen de nacht, ons in zijn schoot verborgen; de dag heeft ons uitgeleverd aan hen die ons van het leven wilden beroven.. Nooit zal ik de kogelregen vergeten, die neerstorten op de duizenden vluchtelingen op de weg van Grodno naar Warschau. Met de zon stegen ook de vliegtuigen op en ze hebben gemoord en gemoord. Bij deze slachting viel mijn vrouw, met onze zeven maanden oude baby in haar armen. Op die dag verdwenen twee van de vijf kinderen die ik over had. David en Jehuda, vier en zes jaar oud. Toen de zon onder was trokken de schaarse overlevenden verder richting Warschau. Ik heb toen met de drie die nog over waren in de bossen en velden gedwaald om de zoekgeraakte kinderen te zoeken. Als messen hebben onze stemmen die nacht door de doodse stilte gevlijmd: David, Jehuda. Maar alleen een hulpeloze, hartverscheurende echo gaf antwoord; een gebed voor gestorvenen. Ik heb de kinderen niet meer teruggezien. In een droom zeiden ze mij op te houden met zoeken; ze waren in Gods hand. De laatste drie van mijn kinderen zijn omgekomen in het getto van Warschau.

En nu nadert mijn uur. Als Job kan ik zeggen – en ik ben niet de enige - : Naakt ben ik geboren, naakt keer ik terug in de grond. Ik ben nu drieënveertig jaar en als ik op mijn verleden terugblik, kan ik zeggen (voor zover een mens ooit iets met zekerheid kan zeggen): ik heb een heerlijk leven gehad. Ja, ik ben gezegend met een erg gelukkig bestaan, maar ik ben nooit overmoedig geworden. Ik heb God met een diepe overgave gediend en het enige wat ik Hem altijd vroeg was Hem te mogen dienen ‘met heel mijn hart, met heel mijn ziel en met alle kracht’. Ik kan niet zeggen, dat na alles wat ik heb doorgemaakt, deze houding helemaal hetzelfde is gebleven. Maar ik ben er wel zeker van, dat mijn geloof aan Hem volmaakt hetzelfde is gebleven. Vroeger, toen alles mij voor de wind ging, was ik mij bewust, dat Hij mij altijd gezegend had en dat ik bij Hem in de schuld stond. Nu ervaar ik Hem als iemand die ook

mij iets schuldig is. Ik denk dus ook, dat ik het recht heb Hem te manen; maar ik vraag niet als Job, dat Hij met de vinger mijn zonden aanwijst, zodat ik weet waarvoor ik gestraft word. Mensen die het beter kunnen weten dan ik, zijn er van overtuigd, dat het bij wat nu gebeurt, niet meer om zonde en straf gaat. Er gebeurt iets helemaal nieuws in onze wereld: we beleven de tijd, dat God zijn gelaat afwendt van hen die bidden.

God heeft zijn gelaat voor onze wereld onherkenbaar gemaakt. Daardoor zijn de mensen aan hun eigen wilde hartstochten overgeleverd. En ik denk, dat het – als de hartstochten de wereld beheersen- normaal is, dat zij in wie het goddelijke en de zuiverheid leven, het eerste slachtoffer worden. Veel troost geeft deze gedachte niet; maar zoals het lot van ons volk niet door aardse maar door boven-aardse wetten bestierd wordt, zo ziet de gelovige ook in de gebeurtenissen die wij meemaken, een kolom in de grote goddelijke afrekening, in het kader waarvan menselijke tragedie nauwelijks betekenis hebben. Dat wil niet zeggen, dat de vrome Jood het oordeel simpelweg accepteert zoals het is, zeggend: God is rechtvaardig en zijn oordeel is gerechtigheid. Zeggen, dat wij de slagen die we krijgen ook verdienen, zou betekenen dat wij ons zelf minachten en de naam van God evenzeer.

Ik heb nog drie flessen benzine. Ik koester ze als de drinker zijn wijn. Een ervan zal ik over mijn kleding uitgieten en de lege fles met deze vellen erin zal ik dan verstoppen tussen de bakstenen van het half dichtgemetselde venster. Als iemand dit dan ooit vindt, kan hij zich het gevoel indenken van een Jood – één van de miljoenen – die gestorven is, verlaten door de God, in wie hij zo diep geloofde. De twee overige flessen zal ik, als mijn laatste moment gekomen is, in vlammen doen opgaan over de hoofden van deze boosdoeners.

In deze kamer waren we, toen de opstand begon, met twaalf man; en negen dagen lang hebben we gevochten. Mijn elf kameraden zijn dood. Ze zijn rustig gestorven; ook de kleine jongen, net als zijn oudere vrienden. Dat was vanmorgen vroeg. Hij was op de stapel doden geklommen, om uit het raam te kijken. Een paar minuten lang stond hij zo naast me. Plotseling viel hij achterover, tuimelde over de berg lijken heen en bleef liggen als een steen. Tussen de twee zwarte lokken op zijn bleke

voorhoofd zag je een druppel bloed: een kogel door zijn hoofd. Gisterochtend, toen de vijand het vuur op onze vesting (een van de laatste in het getto) opende, leefden ze nog alle elf. Vijf van hen zijn eerst gewond maar vochten door. In de loop van deze twee dagen zijn ze allen gesneuveld, de een na de ander, zoals zij ook de een na de ander de wacht hadden, tot een kogel hen trof.

Die drie flessen benzine zijn het enige dat ik nog heb. Mijn munitie is op. Vanuit de drie verdiepingen hierboven wordt nog hevig geschoten. Ze kunnen mij niet te hulp komen, want de trap is hoogstwaarschijnlijk door granaten vernield; het huis staat trouwens op instorten. Ik lig plat op de grond te schrijven. Om mij heen mijn dode kameraden. Ik zie hun gezichten en het lijkt of ze mij willen zeggen: Nog even geduld, sukkel,; over een paar minuten weet je ook hoe het zit. Vooral de kleine mond van de jongen die als in slaap bij mijn rechterhand ligt, lijkt te glimlachen. En ik, ik die nog denk en voel als een levend mens, ik heb het idee dat hij mij uitlacht. Hij heeft dat stille en veelzeggende lachje om zijn mond van iemand die veel weet en die moet praten met iemand die nergens iets van begrijpt maar denkt dat hij het door heeft. Hij weet het allemaal. Voor hem is alles duidelijk. Hij weet waarom hij geboren is en waarom hij na vijf jaar alweer moet sterven. En weet hij het niet, dan is het hem in ieder geval duidelijk geworden, dat het weten of het niet-weten van zulk soort dingen van geen enkele betekenis is in de goddelijke heerlijkheid van de wereld waarin hij zich nu bevindt. Misschien sluiten zijn vermoorde ouders hem weer in hun armen. Over een paar uur ben ik ook op de hoogte. Als het vuur mijn gezicht niet verteerd, lig ik misschien na mijn dood ook zo te glimlachen. – Maar voorlopig leef ik nog, en alvorens te sterven wil ik mij nog tot mijn God richten als de gewone, levende mens, die het grote maar ongelukkige voorrecht heeft gehad Jood te zijn.

Ik ben blij te horen tot het aller ongelukkigste volk ter wereld, wiens Thora de hoogst ontwikkelde moraal en de meest volmaakte van alle wetgevingen vertegenwoordigt. Deze wet, deze thora wordt alleen maar heiliger en blijvender door de ontheiliging die haar door Gods vijanden wordt aangedaan. Ik denk dat als men als Jood geboren wordt, zoals ook

als kunstenaar: er is achteraf niks meer aan te doen. Dat is precies de goddelijke uitverkiezing, die ons tot het uitverkoren volk maakt. Wie dit niet begrijpt, begrijpt evenmin de zin van ons martelaarschap. Een beroemde rabbijn heeft eens gezegd: Er bestaat niets dat een perfecter geheel is dan een gebroken hart. Er is geen volk dat duidelijker uitverkoren is dan een volk dat altijd vervolgd wordt. Als ik tot op heden niet geloofd had dat God ons volk had uitverkoren, dan zou het lijden van dat volk me nu overtuigd hebben. Ik geloof in de God van Israël, ook al heeft Hij er alles aan gedaan om mij tot een ongelovige te maken. Ik geloof aan zijn wetten, al betwist ik de gerechtvaardigheid van zijn daden. Ik verhoud mij tot Hem niet meer als een knecht tot zijn heer, maar als een leerling tot zijn meester. Ik stel Hem dan de volgende vragen:

U zegt, dat wij gezondigd hebben. Allicht. Wij worden daarvoor gestraft. Duidelijk. Maar vertelt U mij eens: bestaat er een zonde die zo'n straf verdient?

U zegt, dat U ons op onze vijanden zult wreken. Ik geloof, dat U hen met gelijke munt wilt terugbetalen; maar is er een straf denkbaar die het gewicht heeft van de misdaden die ons zijn aangedaan?

U zegt dan dat het niet meer gaat over straf en uitboeten, maar dat U uw gelaat van de mensheid hebt afgewend en dat U ons hebt overgelaten aan onze hartstochten. Mijn God, vraag ik U dan – en deze vraag is in mij als een verzengend vuur- wat moet er gebeuren, opdat U uw gelaat weer naar ons toewendt?

Ik wil U nu toch eens duidelijk zegen, dat wij op dit traject van onze eindeloze lijdensweg – wij, gemarteld, onteerd, verstikt, levend begraven en verbrand, beledigd, vernederd en met miljoenen vermoord - het recht hebben te weten, hoever uw geduld gaat.

En nog iets: U moet de boog niet te strak spannen, want hij kan – God verhoede het – springen. De beproeving die U ons aandoet, is zo zwaar en bitter, dat U de plicht hebt, hen die zich in ongeluk en vertwijfeling van U afgewend hebben, vergiffenis te geven. En niet alleen hen die zich in het ongeluk van U hebben afgewend, maar ook degenen die het daarvoor hebben gedaan. U hebt ons zo eindeloos veel en zo bittere strijd in het vooruitzicht gesteld, dat de laffen onder ons deze strijd wilden ontlopen

en liepen wat ze konden. Straf hen niet daarvoor; lafaards straft men niet, men heeft medelijden met hen. Heb meer medelijden met hen dan met ons, God.

Geef ook vergiffenis aan hen die uw Naam gelasterd hebben, die andere goden zijn gaan dienen, die onverschillig zijn geworden tegen U. U hebt hen zo geslagen, dat zij niet meer geloven dat U hun vader bent; dat er voor hen nog een vader bestaat.

Ik zeg dit alles, omdat ik in U geloof, meer dan ooit zelfs, nu ik weet dat U mijn God bent, omdat U onmogelijk de God kunt zijn van lieden wier daden alleen maar voortkomen uit goddeloze vechtlust. Als U mijn God niet zou zijn, wiens God bent U dan? De God van de moordenaars? En als die zo grondeloos slecht zijn, zo overgeleverd aan de duisternis, waaraan dank ik dan, dat ik iets van uw licht, van uw goedheid in mij mee mag dragen?

Ik kan U niet loven om de daden die U duldt. Maar ik zegen en loof uw grootheid, die schrikwekkend van macht moet zijn, als zelfs alles wat nu aan het gebeuren is op U geen indruk maakt. Maar juist omdat U zo groot bent en ik zo klein, bid ik: ik waarschuw U omwille van uw Naam. Houd er mee op uw grootheid te bewijzen ten koste van uw ongelukkig volk!

Ik vraag U ook niet de schuldige te straffen. Het ligt helaas in de natuur der dingen, dat zij zich zelf tenslotte vernietigen: de moord op ons betekent de moord op het geweten van de mensheid: in Israël wordt onze wereld vermoord. Zij zal vergaan in haar eigen kwaad, verdrinken in haar eigen bloed. De moordenaars hebben het oordeel over zich zelf uitgesproken en zij zullen hun vonnis niet ontlopen. Maar U moet het oordeel uitspreken, dubbel zwaar over hen die de moord verzwijgen; en over hen die hem met de mond afkeuren, maar er in hun hart blij mee zijn.

De dood kan niet langer op mij wachten. Ik moet ophouden met schrijven. Het schieten boven me wordt iedere minuut minder. De laatste verdedigers van onze vesting vallen en met hen sterft het grote, mooie, godsvruchtige joodse Warschau. De zon gaat onder, en ik dank U, God, dat ik haar niet meer zal zien opgaan. Het stukje hemel, dat ik door het

raam nog zie is rood als een waterval van bloed. Binnen een uur zal ik nu met mijn vrouw en kinderen en met de miljoenen van mijn volk verenigd zijn in een betere wereld waar geen twijfel meer is en waar God de enige heerser is. Ik sterf rustig, niet tevreden gesteld; geslagen, niet vertwijfeld; gelovig, geen smekeling; God liefhebbend, maar zonder overal ja en amen op te zeggen. Ik ben Hem blijven volgen, ook toen Hij mij van zich afduwde; ik heb zijn geboden vervuld, ook al loonde Hij mij alleen met slagen; ik hem liefgehad en was en ben verliefd op Hem, ook al heeft Hij mij diep vernederd, ten dode gekweld en tot een voorwerp van spot en schande gemaakt.

Mijn rabbi vertelde dikwijls van een Jood, met vrouw en kinderen ontsnapt aan de Spaanse inquisitie en in een kleine boot op een stormachtige zee op weg naar een rotsachtig eiland. De bliksem slaat neer en doodt zijn vrouw. Een windstoot smakt zijn kinderen in zee. Alleen, versteend van schrik, zonder kleding of schoeisel, voort gezweept door de storm en doodsbang voor het onweer, zijn haar verward en de handen omhoog geheven tot God spoelde de Jood aan om zijn verdere leven te slijten op het woeste eiland – en hij richtte zich tot God: “God van Israël, ik ben hierheen gevlucht om U ongestoord te kunnen dienen, om uw geboden te vervullen en uw naam te heiligen. Maar U hebt alles gedaan om mijn geloof in U te vernietigen. Als U denkt mij van mijn weg te kunnen afbrengen, moet U eens goed luisteren, mijn God, God van mijn vaderen: het zal U niet lukken. U kunt mij slaan. U kunt mij het beste en het dierbaarste dat ik bezit afnemen. U kunt me doodmartelen. Maar ik blijf geloven in U. Ik blijf U liefhebben. Ondanks Uzelf.

En dat zijn ook mijn laatste woorden voor U, voor mijn toornige God: Het zal U niet lukken. U hebt alles gedaan om mijn geloof te vernietigen, om mij aan U te doen twijfelen. Maar ik sterf zoals ik heb geleefd, in rotsvast geloof in U. Hoor Israël, de Eeuwige is onze God, de Eeuwige is één en enig.

Ik heb deze tekst ergens gevonden...

Pastoor Jan Berkhout

Ritmisch Koor D`CYMO Tuitjenhorn

Als U dit leest zijn bij ons de feestkriebels van 40 jaar D`CYMO weer verdwenen. De volgende editie leest U een verslag over hoe het allemaal gegaan is.

Maar we gaan door hoor, ook na 40 jaar. Daarom zingen we tijdens de mis van 27 november, met Past. Berkhout. Een week later dan normaal, maar Gemengd Koor St. Caecilia viert de 20^e november Caeciliadag. Een belangrijke dag voor het koor en we wensen de leden een geslaagde dag toe. De mis in december wordt 18 december, met Past. Vertelman als voorganger. We gaan ook met Kerst zingen, daar leest U de volgende editie van De Schelp meer over. En we zingen op 13 november in het ziekenhuis van Alkmaar. Dit doen we een maal per jaar en het is altijd een warm (letterlijk en figuurlijk) gebeuren. De mensen die de dienst bezoeken waarderen het en daar doen we het toch voor. Graag tot 27 november om 10 uur of 18 december, ook om 10 uur in de kerk van Tuitjenhorn.

Gr. Connie Bakker

“Ik weet het echt niet...!”

In de afgelopen jaren hebben we u – in verschillende afleveringen - iets verteld over het werk van de geestelijk verzorgers in Noordwest Ziekenhuisgroep. Wij willen ons nadrukkelijk verbonden weten met kerken in de regio en hen die op zoek zijn naar zingeving. ‘Zingeving’ omvat naast (al dan niet kerkelijke) spiritualiteit ook de vraag naar wat het goede is om te doen (ethiek). Dat we daar in op de locaties van ‘Noordwest’ (Alkmaar en Den Helder) voor verpleegkundigen en artsen

mee bezig zijn hebben we eerder met u gedeeld. Natuurlijk geldt ook voor patiënten dat we hen begeleiden bij ethische dilemma's. Daarvan een voorbeeld.

Het alarmerende telefoontje van de verpleegkundige heeft mij bij haar gebracht. Het is een uur of elf in de ochtend. "Mevrouw is wanhopig. Ze heeft de hele nacht en ochtend alleen maar gehuild. Ze weet niet wat ze moet doen. Ik kan haar niet bereiken. En omdat jullie gespecialiseerd zijn in dat soort situaties, dacht ik: ik bel. Ik hoop dat je tijd hebt, want ze moet vanmiddag beslissen." "Zeg mevrouw maar dat ik er met een kwartiertje ben", antwoord ik de verpleegkundige. "Fijn", klinkt het opgelucht.

Mevrouw (89 jr) zit met rood behuilde ogen op de bedrand. "Ik ben blij dat u er bent!" Ik stel mij voor en direct komt haar noodkreet... "De dokter heeft me gistermiddag het slechte nieuws verteld. Wat ik had verwacht: uitgezaaide kanker. Aan het eind van het gesprek heeft hij mij de keus gelaten: wel of geen onderzoek aan mijn lever....Ik doe het niet! Maar m'n zoon is het daar niet mee eens....Wat moet ik nou?"

Het is stil in haar kamer. Ze kijkt me smekend aan en snikt: "Kunt u mij zeggen wat ik moet doen?" Ik zeg haar dat ik dat niet doe, maar dat ik wel met haar deze moeilijke kwestie wil doordenken, zodat ze zelf tot een weloverwogen keus komt.

Ik vraag haar waarom ze het onderzoek niet wil. Ze vertelt dat het leven haar met het klimmen van de jaren steeds zwaarder is gaan vallen. "Het kringetje wordt steeds kleiner". Ik knik. "Mijn man is al jaren weg en van mijn vriendinnengroep is vorig jaar is mijn beste vriendin als laatste overleden." Ik kijk haar uitnodigend aan. "Ik heb een goed leven gehad. Natuurlijk waren er ook de mindere momenten..." Ze valt stil, veegt haar opkomende tranen nog maar eens weg...."Je kind verliezen, ook al is hij veertig, valt niet mee." Nadat ze geëmotioneerd heeft verteld hoe haar zoon is gestorven, is ze opnieuw stil. De klok tikt de minuten weg. "Het is mooi geweest, ik hoef ook niet meer." Ze kijkt me vragend aan. Ik knik. "Wat maakt het nog uit, wat ik doe? Dood ga ik toch!" Ik vraag wat ze daar van vindt. "Ik vind het niet erg om dood te gaan. Ik hoef niet meer!"

Ik vraag wat ze daarmee bedoeld. “Ik wil mijn leven niet langer rekken!” Om er direct aan toe te voegen dat ze zeker niet onnodig pijn wil lijden. Ik probeer: “Is het onderzoek van vanmiddag misschien ook bedoeld om dat te voorkomen?” “Ja, dat is het ook, maar ik krijg dan ook te horen hoe erg mijn lever is aangetast. En dat wil ik helemaal niet weten.” Ze legt uit waarom ze dat niet wil. We zoeken samen naar de argumenten voor en tegen het krijgen van de informatie. “Een van de voordelen is”, zo zegt ze, “dat de pijnbestrijding dan beter kan worden afgestemd.” Het is weer stil. Haar ogen klaren op als ze vragend zegt: “Kan ik de dokter en mijn dochter zeggen dat ik niet alles wil weten?” Ik vraag haar wie bepaalt wat de dokter haar wel of niet gaat zeggen en strijdlustig klinkt het: “Dat ben ik zélf toch zeker!”. Het klinkt als een verlossing. “Ik bel mijn dochter na het broodje.”

We zitten nog even na. Geluiden van de ziekenhuisgang dringen de kamer binnen. De kar met de lunch is in aantocht. “Ik heb zo alles kunnen wegen”. Ik geef haar als afscheid een hand en vraag haar of dit was wat ze had gewild. “Jazeker, meer dan dat!” is haar reactie. “Dank je wel!”. Ik vraag haar of ik de volgende dag nog even om de hoek mag komen kijken. “Graag!”. In de deuropening staat de keukenhulp met een vragende blik. “Geef mij maar een kop bouillon, twee broodjes kaas en een kop melk”, zo klinkt het krachtig. Ik wens haar een smakelijk eten...

Ik heb nog even contact met de verpleegkundige en vertel haar dat ik met haar patiënte haar (ethisch) dilemma heb besproken. “Ik moest aan je denken, omdat je dat laatst ook met ons team hebt gedaan.”

Met vriendelijke groet,
Team Geestelijke Verzorging Noordwest
Ziekenhuisgroep, locatie Alkmaar en Den
Helder: Annerien Groenendijk, Marijke
Geerse, Maria Luyckx, Jos Timmerman,
Gert Scholten en Nel Huibers (secretariaat
Alkmaar)

Stichting Vrienden van Joseph

p/a Bladstraat 5

1747 HJ Tuitjenhorn

Tel: 0226 391403

Website: www.vriendenjoseph.nl

E-mailadres: liesblommaart@Quicknet.nl

ANBI keurmerk per 01-01-2008

KvK 37092104

Bank: NL28 RABO 0155 9930 11

Beste Parochianen,

Ook in Kenia draaien de scholen en colleges weer op volle toeren, dat betekent dat voor 2 van onze gehandicapte studenten de schooltijd er bijna op zit want Phylis en Naomi studeren in juli 2017 af. Phylis als medisch secretaresse en Naomi als administratrice. Dus straks als het lukt allebei een goede baan.

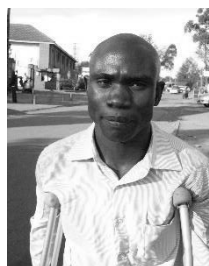
De beide dames lopen nu stage Phylis in een ziekenhuis en Naomi op een kantoor. Ze vinden het allebei prachtig en hopen dat ze na hun examen op hun stage adres mogen blijven. De berichten zijn niet slecht. De stage periode is tot eind december. In januari moeten ze weer de schoolbanken in, dat zal even wennen worden maar na 7 maanden zijn ze dan ook klaar. Zoals u wel weet is Phylis heel erg verbrand tijdens de rellen bij de verkiezingen in 2008., aan een kant van haar gezicht armen en been. Je zou het zo niet zeggen want het is een leuke opgeruimde dame. Ze heeft heel veel doorzettingsvermogen en wil en zal dit diploma halen.

Phylis

Naomi is al gehandicapt vanaf haar 3^e jaar. Haar ouders waren al overleden en ze woonde bij een oude oma. Ze viel uit de boom, brak haar heup en dat is nooit goed gekomen. Op dit moment heeft ze ook heel veel pijn en moet waarschijnlijk wel geopereerd worden. Ook zij wil dit diploma graag halen, dus wacht ze de operatie wel af tot na haar examen als dat kan.

U ziet allemaal goede berichten met dank aan de sponsors en voor Naomi zijn dat er heel veel.

Dan is ook Sammy er ook, een gehandicapte student die al jaren gesponsord wordt. Sammy heeft kinderverlamming en in Kenia worden de gehandicapte kinderen verstopt in huis, omdat de mensen zich ervoor schamen.

Na de dood van zijn moeder is hij ontdekt en naar een small home gebracht daar is hij naar school gegaan. Hij doet nu 2 opleidingen en we hopen dat hij dit jaar slaagt

voor ICT en volgend jaar voor maatschappelijk werk. Ook hij heeft als de schooltijd er op zit kans op een goede baan.

Door uw hulp aan onze stichting en door de hulp van de sponsors aan deze studenten hebben zij weer een kans om voor zich zelf te zorgen en zo een goede toekomst op te bouwen.

Vergeet u onze hutjes in de kerk ook niet, door uw kleine geld kunnen wij ons werk blijven doen.

Ons motto is en blijft: **VELE KLEINTJES MAKEN EEN GROTE.**

Bedankt allemaal,

St. Vrienden van Joseph

Koffiedrinken

Enmaal in de maand is er gelegenheid om na de viering een kopje koffie te drinken. Het is een mooie gelegenheid om, op een ongedwongen manier, samen wat na te praten.

De voorganger(s) en enkele bestuursleden zijn ook wel aanwezig, zodat u ook met hen van gedachten kunt wisselen. De eerstvolgende keer dat wij weer koffie voor u schenken zal zijn op **zondag 23 oktober en zondag 27 november**. Wij hopen u allen weer te mogen begroeten.

Namens de KD-groep
Marja Buur

Familieberichten

Van harte gefeliciteerd!

Op 27 november viert mevrouw E. D. Blokdijk-Ligthart haar 92ste verjaardag.

Op 2 december viert mevrouw A.M. Elders-den Drijver haar 96ste verjaardag.

Op 13 december viert de heer M. Dekker zijn 91ste verjaardag.

Dopelingen

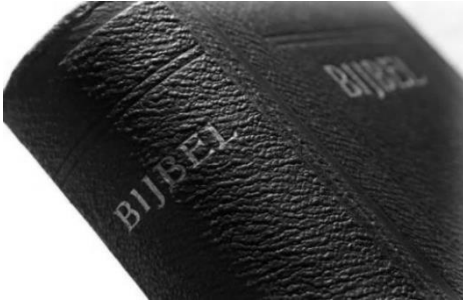

Jesse Maarten Burger
Geboren 02-06-2016 Gedoopt 30-10-2016
Ouders: Sander J. R. Burger en Heidi H. M. Kamp

Senn Schilder
Gedoopt 30-10-2016
Ouders: Tarno Schilder en Carine Hof

Voor wie door de Geest wordt geheiligd, is ieder echt boek een bijbel.

NOVALIS

Bijbel verkozen tot belangrijkste boek van Nederland

De Nieuwe Bijbelvertaling is verkozen tot het belangrijkste Nederlandstalige boek. De vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap en de Katholieke Bijbelstichting liet onder meer het dagboek Het Achterhuis van Anne Frank en het fantasy-epos In de ban van de ring van J.R.R. Tolkien achter zich.

De boekverkiezing vond vrijdag plaats in het kader van het Jaar van het Boek, dat loopt van maart tot en met eind september. Het betreft een initiatief van onder meer de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag, de Bijzondere Collecties van de Universiteit van Amsterdam, het Letterkundig Museum en Stichting CPNB. Sinds 22 april hebben bijna 75.000 mensen een stem uitgebracht op de website belangrijksteboek.nl. De organisatie had vooraf tien curatoren aangesteld om honderd boeken aan te dragen binnen thema's als literatuur, geloof en wetenschap. De Bijbelvertaling werd getipt door KRO-NCRV-presentatrice Annemiek Schrijver. "Nooit eerder is met zoveel kennis en respect de Bijbel als literaire tekst benaderd. De verhalen uit de Bijbel zijn leesbaar en toegankelijk voor een breed publiek", aldus Schrijver.

Opvallend is dat twee andere Bijbelvertalingen ook in de top twintig staan: de Statenbijbel uit 1637 en de Bijbel in gewone taal uit 2014. Tot op het laatste moment bleef het spannend welk boek bovenaan de lijst van het Belangrijkste Boek zou eindigen. Van Nispen tot Sevenaer: 'Zeker de laatste dagen is er ongelooflijk veel gestemd. Maar de Bijbel is de oprechte winnaar geworden'.

(bron: de Volkskrant/NBG)

Dorpsstraat 39

De herfst is toch echt begonnen: het wordt kouder en de dagen worden steeds korter. En we bereiden ons voor op een paar kerkelijke feesten die altijd in de herfst worden gevierd. Ik denk aan Allerzielen. Voorheen echt een katholiek ‘feest’. We gedenken hen die door de dood van ons zijn heengegaan. Wat mij opvalt is dat Allerzielen een soort algemene dodenherdenking is geworden voor alle gezindten. Het zijn niet meer alleen de katholieken die Allerzielen vieren. Met Allerzielen gedenken wij hen die uit ons midden zijn heengegaan.

Ik gebruik op Allerzielen wel eens het beeld van een pelgrimage. We lopen samen op de straatweg van het leven. Je begint die weg bij je geboorte. Je gaat samen met anderen: de andere kinderen van het gezin, klasgenootjes, buurtkinderen en dat gaat zo door. Als je van school komt voegen zich daar bij collega’s, je levenspartner en je kinderen en je gaat samen op weg.

Op die tocht die je samen maakt maak je van alles mee. Je deelt in het wereldgebeuren, je maakt deel uit van de stads- of dorpsgemeenschap. Maar gaandeweg, als je ouder wordt dan merk je dat de samenstelling van de deelnemers aan die tocht op de straatweg van het leven steeds kleiner wordt. Mensen met wie je optrekt vallen zo maar weg. De een onverwacht, de ander na een ziekbed, de een jong en de ander op leeftijd. Als ik aan mezelf denk: bij mijn geboorte waren mijn ouders er en uiteindelijk telde ons gezin tien personen. Mijn ouders zijn gestorven en vijf leden van ons gezin. Ik was de middelste van de tien en nu ben ik de oudste van het restant. De stoet op de straatweg van ons leven wordt steeds kleiner, tot het moment dat we zelf afscheid nemen.

En dan....? We weten niet hoe het in de eeuwigheid zal zijn. We geloven als christenen niet dat die tocht op de straatweg eindigt in het niets, neen, we geloven dat we bij God uitkomen, dat Hij ons verwacht en een nieuwe toekomst zal geven. Vroeger leerden we al dat de uiteinden de hel of de hemel zal zijn. Steeds minder mensen geloven dat je in de hel kunt komen en dan ook nog voor eeuwig...

Op de hel wil ik een andere keer nog terugkomen.

Pastoor Jan Berkhout

Vieringen en Intenties van 21 oktober t/m 18 december 2016

Intenties in het verleden opgegeven voor de zaterdag gaan over naar de zondag, tenzij er bij uitzondering op een zaterdagavond een viering is gepland.

Vrijdag 21 oktober 2016

09.30 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor J. Berkhout

Lector: mw. Pronk

Vrijdag 21 oktober 2016

19.00 uur ► Rozenkrans bidden ◀

Zondag 23 oktober 2016

10.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor J. Berkhout m.m.v. St. Caeciliakoor

Lector: mw. Bleeker

Koster: dhr. H. Kok tel. 06-53533705

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Adrianus Buter, Cornelia Buter-Dekker en overleden kinderen, Adrianus Groot en zegen over zijn gezin
- Andries Zomerdijk en overleden familie Zomerdijk-Ligthart
- Cor Buter, Cornelis Blankendaal en Afra Blankendaal-Delis en Maria Delis, Broeder Gabinus Blankendaal, Willem Tesselaar en Afra Tesselaar-Blankendaal
- Familie Kruijer-Strooper
- Jacobus van Schagen en Wil van Schagen en familie Mooij-Pronk en overleden kinderen
- Jan Dekker, Selma Dekker-Jonas en hun zoon Arie
- Jan Karsten en zijn gezin
- Jan van Straaten en Cornelia van Straaten-de Moel en de kinderen Joop, Piet, Nico en Truusje
- Johannes Pronk, Agatha Pronk-Blankendaal, Niek en Margriet
- Levende en overleden familie Besteman-Schilder
- Overleden familie van Schagen-Bruin, Piet van Schagen, Wim en Miep van Schagen-Borst
- Sjoerd Nota, Petronella Nota-Burger en zoon George

- Toos Karsten-Wit • Voor een bijzondere intentie • Wim Pancras en levende en overleden familie Pancras-Ligthart

Na de viering drinken wij graag met u een kopje koffie!

Vrijdag 28 oktober 2016

09.30 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor J. Berkhout

Lector: mw. Entes

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans

Vrijdag 28 oktober 2016

19.00 uur ► Rozenkrans bidden ◀

Zondag 30 oktober 2016

10.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor J. Berkhout m.m.v. St. Caeciliakoor

Lector: dhr. Blommaart

Koster: mw. L. Bruin 06-20800243

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Cees Bleeker, Catharina Bleeker-Gildemeyer en overleden kinderen • Jan en Corrie Stoop-Limmen • Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans

Dinsdag 1 november 2016

► Allerheiligen ◀

Woensdag 2 november 2016

19.00 uur ► Allerzielen ◀

Voorgangers: Mw. E. Beemsterboer en mw. H. Bruin m.m.v.

Mannenkoor T

Koster: mw. L. Bruin 06-20800243

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Cornelis Groot, Elisabeth Groot-Buter en dochter Elly, Hendricus en Catharina Buter • Jaap Beemsterboer, Niels en Guido, Yvonne

Beemsterboer-Tesselaar en Rob van Lierop • Jan de Wit • Johannes Pronk, Maria Pronk-Bommer en de kinderen • Nanda Timmer en overleden familie • Niek Tijn en Hanny Tijn-Stoop

Woensdag 2 november 2016

Kerkonderhoud

Voor het schoonmaken van de kerk worden verwacht:

Mw. Blankendaal-Diemeer, mw. G. Kruijer-Mulder, mw. Kaandorp-Pronk, mw. Th. Beemsterboer. Stofzuigen: dhr. P. Beemsterboer.

Vrijdag 4 november 2016

09.30 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor J. Berkhout

Lector: mw. Bleeker

Zondag 6 november 2016

10.00 uur Woord- en Communieviering

Voorganger: Pastor Vertelman m.m.v. Mannenkoor T

Lector: mw. Bakker

Koster: dhr. M. Hoogeboom tel. 392728

Ons gebed wordt gevraagd voor:

• Ben Buter en zegen over zijn gezin • Guurtje Blankendaal • Johannes Kleybroek en Elisabeth Kleybroek-Groen • Mattheus Pronk, Elisabeth Pronk-Strooper en overleden kinderen • Overleden familie en vrienden • Overleden familie Ligthart • Petrus Franciscus Blommaart en zegen over zijn gezin • Petrus Hof en Catharina Hof-Burger • Petrus Jozef Kruyer en Elisabeth Johanna Kruyer-Bak • Piet Pronk en dochter Margriet • Wilhelmus Arnoldus Bekker en Catharina Elisabeth Bekker-Boon

Vrijdag 11 november 2016

09.30 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor J. Berkhout

Lector: mw. Pronk

Ons gebed wordt gevraagd voor:

• Jo Buter en zijn dochters Gerda en Loes

Zondag 12 november 2016

19.00 uur Gezinsviering

Voorganger: Gezinsvieringgroep m.m.v. Jeugdkoor Tuitjenhorn

Koster: dhr. M. Hoogeboom tel. 392728

Zondag 13 november 2016

10.00 uur Woord- en Communieviering

Voorgangers: dhr. en mw. Huits m.m.v. St. Caeciliakoor

Koster: mw. W. Pronk tel. 391364

Ons gebed wordt gevraagd voor:

• Cornelis Entes, levende en overleden familie Entes-Ligthart • Dark Tesselaar en zijn familie • Levende en overleden familie Besteman-Schilder • Petrus Hof en Catharina Hof-Burger • Riet en Andries Goudsblom-Jaspers

Woensdag 16 november 2016 (derde Woensdag van de maand)

Voor ouders die hun kindje willen laten dopen.

Contact opnemen met parochiesecretariaat op Vrijdagmiddag van 13:00 tot 15:00 uur of door een e-mail te sturen aan par.jacobus@outlook.com

Woensdag 16 november 2016

Kerkonderhoud

Voor het schoonmaken van de kerk worden verwacht:

Mw. Kruijer-Quax, mw. I. Stoop, mw. van Kralingen-Kuilboer, mw. Glas-Rademaker. Stofzuigen: dhr. J. Ligthart.

Vrijdag 18 november 2016

09.30 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor J. Berkhout

Lector: mw. Entes

Ons gebed wordt gevraagd voor:

• Antonius Cornelis Driesse en overleden familie Stoop-Kramer

Zondag 20 november 2016

► Christus Koning van het heelal/St. Caeciliadag ◀

10.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor J. Berkhout m.m.v. St. Caeciliakoor

Lector: mw. E. Beemsterboer

Koster: mw. L. Bruin 06-20800243

Ons gebed wordt gevraagd voor:

● Cornelis Suiker en Cornelia Maria Suiker-Ligthart en dochter Kitty ● Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans en overleden familie ● Johannes Oudhuis en Cornelia Oudhuis-Groen ● Levende en overleden leden van het St. Caeciliakoor ● Margaretha Ligthart-Schotten en overleden familie ● Pastoor Johannes van Ettinger

Vrijdag 25 november 2016

09.30 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor J. Berkhout

Lector: mw. Bleeker

Ons gebed wordt gevraagd voor:

● Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans

Zondag 27 november 2016

10.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor J. Berkhout m.m.v. D'CYMO

Lector: van D'CYMO

Koster: dhr. H. Kok tel. 06-53533705

Ons gebed wordt gevraagd voor:

● Adrianus Buter, Cornelia Buter-Dekker en overleden kinderen, Adrianus Groot en zegen over zijn gezin ● Andries Zomerdijk en overleden familie Zomerdijk-Ligthart ● Cor Buter, Cornelis Blankendaal en Afra Blankendaal-Delis en Maria Delis, Broeder Gabinus Blankendaal, Willem Tesselaar en Afra Tesselaar-Blankendaal ● Familie Kruijer-Strooper ● Henk Blokdijk, zoon Jacob en overleden familie ● Jacobus van Schagen en Wil van Schagen ● Jan Dekker, Selma Dekker-Jonas en hun zoon Arie ● Jan Karsten en zijn gezin ● Jan van Straaten en Cornelia van Straaten-de Moel en de kinderen Joop, Piet, Nico en Truusje ● Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans ● Johannes Pronk, Agatha Pronk-Blankendaal, Niek en Margriet ● Overleden familie van Schagen-Bruin, Piet van Schagen, Wim en Miep van Schagen-Borst ● Sjoerd Nota, Petronella Nota-Burger en zoon George ● Toos Karsten-Wit ● Voor een

bijzondere intentie • Wilhelmus Ligthart, Catharina Ligthart-Boekel en dochter Truus • Wim Pancras en levende en overleden familie Pancras-Ligthart

Na de viering drinken wij graag met u een kopje koffie!

Woensdag 30 november 2016

Kerkonderhoud

Voor het schoonmaken van de kerk worden verwacht:

Mw. Strooper-Blom, mw. Kruijer-Strooper, mw. Pancras-Driesse, mw. Naber-Buter. Stofzuigen: dhr. R. Kruijer.

Vrijdag 2 december 2016

09.30 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor J. Berkhout

Lector: mw. Pronk

Zondag 4 december 2016

10.00 uur Woord- en Communieviering

Voorgangers: dhr. en mw. Hoogervorst m.m.v. Mannenkoor T

Koster: dhr. M. Hoogeboom tel. 392728

Ons gebed wordt gevraagd voor:

• Cornelis Suiker en Cornelia Maria Suiker-Ligthart en dochter Kitty • Guurtje Blankendaal • Jaap Blokdijk, Jan den Das en Afra Hoogeboom • Johannes Kleybroek en Elisabeth Kleybroek-Groen • Mattheus Pronk, Elisabeth Pronk-Strooper en overleden kinderen • Nel Spaanssen-Boekel en haar zoon John • Overleden familie Ligthart • Petrus Franciscus Blommaart en zegen over zijn gezin • Petrus Jozef Kruyer en Elisabeth Johanna Kruyer-Bak • Piet Pronk en dochter Margriet • Wilhelmus Arnoldus Bekker en Catharina Elisabeth Bekker-Boon

Vrijdag 9 december 2016

09.30 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor J. Berkhout

Lector: mw. Entes

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Jo Buter en zijn dochters Gerda en Loes

Zondag 11 december 2016

10.00 uur Eucharistieviering

Voorganger: Pastoor J. Berkhout m.m.v. St. Caeciliakoor

Lector: dhr. Huits

Koster: mw. W. Pronk tel. 391364

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Nel Kruijer-Groot

Woensdag 14 december 2016

Kerkonderhoud

Voor het schoonmaken van de kerk worden verwacht:

Mw. Kruijer-Baas, mw. Entes-Karsten, mw. Broersen-Kruijer, mw.

Pronk-Tesselaar. Stofzuigen: dhr. C. Kruijer.

Vrijdag 16 december 2016

09.30 uur Eucharistieviering in het St. Jozefpark

Voorganger: Pastoor J. Berkhout

Lector: mw. Bleeker

Zondag 18 december 2016

10.00 uur Woord- en Communieviering

Voorganger: Pastor Vertelman m.m.v. D'CYMO

Lector: van D'CYMO

Koster: dhr. H. Kok tel. 06-53533705

Ons gebed wordt gevraagd voor:

- Andries en Riet Goudsblom-Jaspers
- Jan Zutt en Dieuw Zutt-Spaans en overleden familie
- Johannes Oudhuis en Cornelia Oudhuis-Groen
- Riet en Andries Goudsblom-Jaspers

Parochiebestuur H. Jacobus de Meerdere Tuitjenhorn

Dorpsstraat 39, 1747 HA Tuitjenhorn

T 0226 391323

E par.jacobus@outlook.com

W www.parochietuitjenhorn.nl

Bankrekeningnr. NL13 RABO 0363201092

t.n.v. RK Kerkbestuur, Tuitjenhorn

Bestuursleden

Klaas Bleeker, vicevoorzitter

Dorpsstraat 5

T 0226 391742

E klaasengreetbleeker@gmail.com

Elma Beemsterboer, secretaris

Koorndijk 31

E elmabeemsterboer@gmail.com

Mart Hof, penningmeester

Kalverdijk 44

T 0226 393368

M 06 53931087

E marthof@quicknet.nl

Liesbeth Bruin-Tesselaar, bestuurslid communicatie

De Praam 21

T 0226 392852

M 06 20800243

E liesbruin@msn.com

Contactadressen

Emeritus pastoor Jan Berkhout
Sint Jozefpark 140
1747HK Tuitjenhorn
T 072 8449337
M 06 23040263
E jberkhout@zonnet.nl

Administrator Eduard Moltzer pr.
Gedempte Gracht 64
1741 GD Schagen
T 0224 212357
E don.eduard@planet.nl

Secretariaat Parochie H. Jacobus de Meerdere
Klaas en Greet Bleeker
Dorpsstraat 39
1747 HA Tuitjenhorn
T 0226 391323
E par.jacobus@outlook.com

Parochiële Charitas Instelling (PCI)
Waarnemend secretaris PCI
Dhr. L.J. Swaab
Sportlaan 44a
1747GS Tuitjenhorn
T 0226 392932

Ziekencomité
Mw. Nel Swaab-Blokdijk
T 0226 392932

Colofon

Het parochieboekje ‘de St. Jacobsschelp’ verschijnt 7 keer per jaar in een oplage van 740 exemplaren onder verantwoordelijkheid van het parochiebestuur van H. Jacobus de Meerdere Tuitjenhorn.

Redactie ‘**de St. Jacobsschelp**’ en Website:

Emeritus pastoor Jan Berkhout, redacteur liturgie & pastoraat
Liesbeth Bruin, redactrice communicatie
Stefan Goselink, redacteur website (www.parochietuitjenhorn.nl)

Marja Buur en Hans Kok; redactie, lay-out & tekstverwerking

E-mail redactie: par.jacobus@outlook.com

Bezorging: wijkcontactpersonen

Niets uit deze uitgave mag worden gepubliceerd zonder schriftelijke toestemming van de redactie.

De redactie behoudt zich het recht voor kopij niet te publiceren zonder opgaaf van redenen.

 **STICHTING
SINT BARBARA
TUITJEHORN**

dag & nacht bereikbaar
06-52023137

Monique Karsten
Liesbeth Bruin
Marieke Kemp

ongeacht waar u verzekerd bent of een lidmaatschap heeft.
meer informatie op onze facebookpagina of op:

www.uitvaarttuitjehorn.nl